

DŘEVĚNKA

III. tisíciletí

Z náhodné koupě pozemku v malebné oblasti na pomezí Vsetínských vrchů a Beskyd vzešla pozoruhodná stavba, která svou „krajkovou“ fasádou upoutá na první pohled. Umístění ve svahu jí sluší, nic jiného by snad ani nebylo vhodné.

**Velkoplošné
prosklení**

zajišťuje propojení
exteriéru
s interiérem
a okolní příroda
se tak stává
integrální součástí
domu.

Denní zónu tvoří jeden prostor, jehož součástí je i venkovní předsunutá terasa s obytnou i sportovně relaxační částí s bazénem.

Ač to nemusí být na první pohled patrné, tato moderní, až futuristická stavba měla svůj předobraz v tradiční místní architektuře. Záměrem autora návrhu, architekta Zdeňka Trefila, bylo navázat na historii dřevěných staveb, které jsou typické pro Valašsko. Nejvíce ho pak inspiroval nedaleký dřevěný evangelický kostelík z roku 1783, na který je nyní z dokončené stavby vidět. „Vnukl mi myšlenku pro celkovou koncepci vily, která ve svém soudobém pojetí interpretuje dualitu exteriéru a interiéru, pro lokální architekturu tak typickou,“ vysvětluje architekt, který sám pochází z Valašského Meziříčí.

Dřevo a plech zase trochu jinak

Dům usazený na severní hranici jižně se svažujícího pozemku – o úctyhodné velikosti (cca 6 500 m²) – se může pochlubit úchvatnými výhledy. Pozemek je totiž součástí táhlé rokle, svažující se k nedaleké přehradě. Ve spodní části pozemku se potom nachází vzrostlý les. I při pohledu na dům je však co obdivovat. Trojrozměrná fasáda z trapézového perforovaného plechu vytváří působivý kontrast s dřevěnými prvky v exteriéru i celodřevěným interiérem. Nemá však prvoplánově estetickou funkci, funguje doslova jako druhá kůže objektu. Zabraňuje přehřívání a působí také jako větrolam i bezpečnostní bariéra. „Fasáda z perforovaného hliníku propůjčuje hmotě novostavby specifické měřítko, jde o technicistní prvek, který zároveň integruje dům do okolní přírody,“ představuje svůj záměr Zdeněk Trefil.

Konstrukčně se jedná o dřevostavbu, tedy tradiční místní stavební techniku, avšak posunutou technologicky na úroveň současnosti – křížem lepené dřevěné panely v kombinaci s ocelovými nosnými prvky. Od původního záměru použít betonový skelet se nakonec ustoupilo. Jak už to tak u odvážných, netradičních návrhů bývá, cesta k nim je mnohdy trnitá, lemovaná úskalími a překonáváním sebe sama. „S ohledem na použití ne zrovna standardních technologií, materiálů a postupů se během výstavby vyskytly určité komplikace, ale všechny se je našťastí podařilo překonat,“ vypráví majitel domu.

Volnost interiéru

Koncepce vnitřních prostor domu je variací na téma „plan libre“, jak říká architekt Zdeněk Trefil. Všechny obytné místnosti orientoval na jih, ze severu umístil vstupní dvůr, garáž a hospodářské prostory domu. Vstup se nachází „tugendhatovsky“ na úrovni soukromého podlaží s ložnicemi, do společenského a obytného prostoru pak musíme sestoupit o úroveň níž. V jihozápadní části domu prostorová koncepce graduje dvoupodlažním obytným prostorem s galerií, knihovnou a rohovým oknem, zprostředkovávajícím nejatraktivnější výhledy na místní krajinu, zmíněného kostelíku. Právě to si majitelé nejvíce cení. „Bydlí se nám tu velmi dobře. Nejvíce se nám líbí přímé propojení domu s okolní přírodou,“ pochvaluje si spokojený majitel.

1

1 Objekt, jemuž ani noc

neubírá na působivosti, je navržen jako pasivní dům s inteligentním systémem řízení budovy, solárním ohřevem TUV a s vytápěním tepelnými čerpadly.

2 Nápaditá perforovaná fasáda

z trapézového plechu, která při pohledu zdálky připomíná kraju, funguje jako ochrana proti přehřívání i větrolam.

2

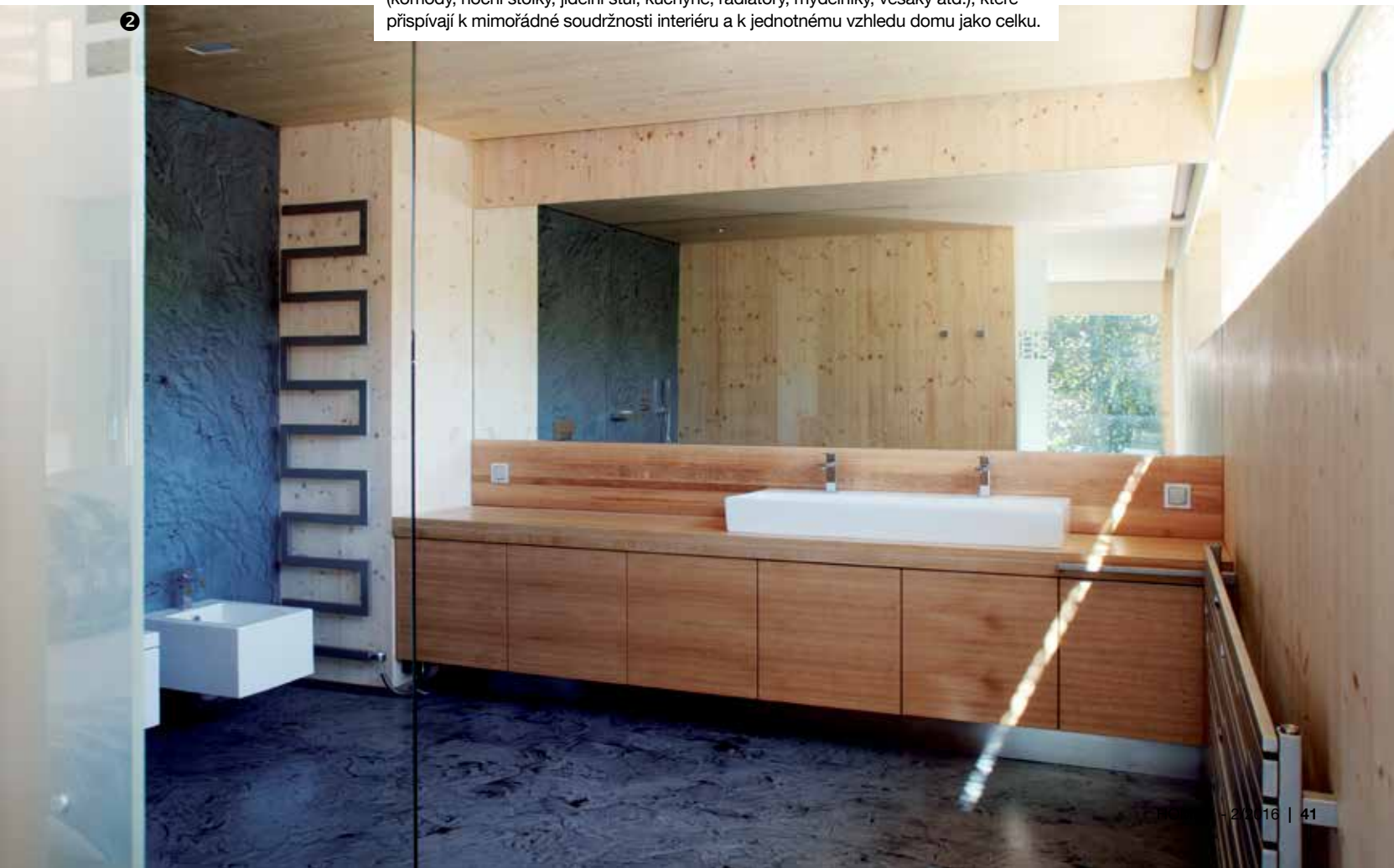
**S výtvarným
dílem** se počítalo
předem. Jde
trojrozměrnou plastiku
z cortenové oceli,
jejímž autorem je
Jan Zemánek a která
působivě dotváří
otevřený, dvoupodlažní
obytný prostor.

1

1 2 Rukou architekta byla navržena také celá řada nábytku a doplňků (komody, noční stolky, jídelní stůl, kuchyně, radiátory, mýdelníky, věšáky atd.), které přispívají k mimořádné soudržnosti interiéru a k jednotnému vzhledu domu jako celku.

2

Zdeněk Trefil

Studoval SPŠ stavební ve Valašském Meziříčí u Ing. arch. Petra Žerta, Fakultu architektury VUT v Brně u Doc. Ing. arch. Dagmar Glosové a ETH Zürich u Prof. Maria Campiho. Po absolutoriu na VUT Brno působil v kanceláři Doc. Ing. arch. Jiřího Oplatka v Basileji, Švýcarsko. Po návratu ze Švýcarska v roce 1996 působil 2 roky jako asistent na FA VUT Brno. Od roku 1998 vlastní architektonický ateliér ve Valašském Meziříčí.

www.tref-a.cz

Perforovaná hliníková fasáda

projevuje svou estetickou působnost nejen navenek, ale i zevnitř. Uvnitř vytváří zajímavé světlené efekty a decentně kontrastuje s interiérem plným dřeva.

